

в 1942 р. Померла від важкої праці та виснаження в 1945 р. Похов. м. Аю, Німеччина.

Ю

ЮЗВЕНКО Фросина Пилипівна, 1922 р., с. Крушанівка, українка, селянка. Примусово вивезена на роботу до Німеччини в 1942 р. Померла від важкої праці та виснаження. Похов. м. Золінген, Німеччина.

ЮРКІВ Григорій Олександрович, 1920 р., с. Тарасівка, українець, селянин. Примусово вивезений на роботу до Німеччини в 1942 р. Помер від важкої праці та виснаження в 1944 р. Похов. нп Хемінец, Німеччина.

ЮРЧУК Володимир Миколайович, 1925 р., с. Шустівці, українець, селянин. Примусово вивезений на роботу до Німеччини в 1942 р. Помер від важкої праці та виснаження в 1944 р. Похов. у Німеччині.

Я

ЯЗДОВИЦЬКА Надія Миронівна, 1916 р., с. Лісківці, українка, селянка. Примусово

вивезена на роботу до Німеччини в 1942 р. Померла від важкої праці та виснаження в 1943 р. Похов. м. Дрезден, Німеччина.

ЯКОВЕЦЬ Іван Йосипович, 1926 р., с. Колубаївці, українець, учень. Загинув під час бойових дій у 1941 р. Похов. с. Колубаївці.

ЯКОВИШИН Микола Іванович, 1927 р., с. Добровілля, українець, селянин. Загинув під час бойових дій у 1944 р. Похов. с. Добровілля.

ЯРИШЕНКО Микола Федорович, 1904 р., с. Вихватнівці, українець, селянин. Розстріляний фашистами під час бойових дій у 1941 р. Похов. с. Вихватнівці.

ЯРМЕНКО Іван Григорович, 1921 р., с. Велика Слобідка, українець, селянин. Примусово вивезений на роботу до Німеччини в 1942 р. Закатований фашистами у концтаборі. Похов. у Німеччині.

ЯЦЮК Тимофій Федорович, 1921 р., с. Слобідка-Рихтівська, українець, селянин. Загинув у концтаборі в 1943 р. Похов. м. Рівне.

ЯЦЮК Юхим Сергійович, 1905 р., с. Грушка, українець, селянин. Примусово вивезений на роботу до Німеччини в 1942 р. Загинув під час бойових дій, бер. 1945 р. Похов. в Австрії.

ЯЦЮРИК Іван Юхимович, с. Слобідка-Рихтівська, українець, селянин. Загинув під час бойових дій.

КРАСИЛІВСЬКИЙ РАЙОН

СКОШЕНІ ФАШИСТСЬКИМ ТЕРОРОМ

На початку 1940 року в 95 населених пунктах Краси́лівського району проживало понад 98 тисяч чоловік. Переважна більшість з них були селянами і уособлювали у своїй масі головну рушійну силу соціальних процесів, характерних для того періоду. Проїшовши непростий шлях колективізації, село виходило із злиднів, на спільному полі народжувались зразки самовідданої праці. Саме тоді ініціаторами руху п'ятисотенниць на Поділлі виступили ланкові кузьминського колгоспу Христина Байдич, Катерина Андрощук, Марина Филипчик і Текля Стецюк. Вони зібрали по 500 і більше центнерів цукрових буряків з кожного гектара, за що були нагороджені орденами Леніна. Відзначились і механізатори Антонінської машинно-тракторної станції. Колгоспи, які обслуговувала МТС, одержали з кожного гектара посіву по 14,4 центнера зернових, що на той час вважалося досить високим результатом у рільництві. Постановою Головного комітету Всесоюзної сільськогосподарської виставки колектив МТС було відзначено Дипломом першого ступеня. У 1939-1940 роках майже половина колгоспів району була учасником Виставки і занесена до її Почесної книги. Зміцніла економіка господарств давала можливість підвищити оплату праці селян.

Промисловість району в основному представляли Краси́лівський та Антонінський цукрові заводи, які за рік виробляли близько 250 тисяч центнерів цукру. Окрім них діяли промартілі в Краси́лові та Антонінах, Кульчинське і Якимовецьке торфопідприємства, 11 цегельень, 3 пекарні, 4 олійні, 3 заводи безалкогольних напоїв.

Довоєний період характерний розвитком культури, освіти, охорони здоров'я, фізкультури і спорту. У мережі охорони здоров'я району функціонували Краси́лівська і Антонінська районні лікарні, 12 пологових будинків, багато фельдшерсько-акушерських пунктів.

А в Європі вже розпалювалось вогнище другої світової війни. Тривога доходила і до нашого подільського краю.

Територію, яку займає теперішній Краси́лівський район, гітлерівські війська окупували з 6 по 12 липня 1941 року.

...Пришкшли і з острахом очікували мешканці Краси́лова появи чужинців. Лише Михайло Кізон, душевнохвора, але сумирна і до всього цікава людина, тинявся того похмурого вівторка, 8 липня, пустинною вулицею у центрі містечка. Чужинців у військовій формі він, напевне, сприйняв за червоноармійців, і направився до них. Ті кроки стали останніми у його житті. Скошений автоматною чергою, Михайло став першою жертвою фашистського терору серед мирного населення Краси́лівщини.

Того ж дня в районі базарної площі було вбито і його односельця. Він ніс відро з водою на коромислі. Побачивши німців, кинувся тікати, та ворожа куля наздогнала його. У липні 1941 року фашисти розстріляли дев'ять заручників у селі Хотьківці. Серед них Іван Дригун, Андрій Білюк, Степан Лагодинський, Павло Травицький, Степан Побережний, 18-річний Іван Віток, 16-річний Василь Дубицький.

Загальний порядок на окупованій фашистами території спочатку забезпечували військові, а з жовтня 1941 року було проведено адміністративно-територіальне формування округу з центром у селищі Антонінах. До його складу ввійшли колишні Антонінський, Краси́лівський та Базалійський райони. Почали діяти окружний комісаріат і жандармерія. Розпочались масові арешти радянських, партійних, профспілкових працівників та активістів.